

Publicerad 2006-02-03 09:11 av)pyret

Den enda lengtan

Jag titar ner i hanfatet

där vatnet och blodet korsas

Jag tittar sedan ner på min hanled

där en kniv får blodet att forsa

Jag kommer aldrig nånsin glömma det dom sa

Du är väl för fan ingenting att ha

Jag känner hur jag plötsligt skunker ned,

och hur jertat bultar sig emot fred.

Så hör jag hur ytterdörren stängs

Och mina syskon i hallen trängs

Jag sluter mina ögon och ler

~~För jag vet att jag aldrig kommer vakna mer~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren)pyret med Poeter.se id #6812 innehar upphovsrätten